

ner, at selv om det er 50 år siden, bør vi ikke glemme de mennesker, der under Anden Verdenskrig viste mod og mandshjerte og mange gange satte livet på spil for det, de troede på.

Det er glædeligt, at regeringen omsider har indset fornuften i at forhøje hædersgaverne. Det til trods for, at Dansk Folkeparti gennem de sidste 8-9 år har fremsat dette forslag, og regeringen ved disse lejligheder stemte imod.

Vi skal naturligvis ikke tage hele æren fra regeringen, men blot erindre de ærede medlemmer af Tinget om, at sidst, da Dansk Folkeparti fremsatte forslaget, som ville fordoble hædersgaverne, så det ud til, at der ville danne sig et flertal her i Folketinget uden om regeringen, og som følge deraf ser vi nu forslaget fremsat i dag af regeringen.

Men vi kan naturligvis også støtte forslaget.

Arne Melchior (CD):

Det kan CD som sagt altså også. Det er jo på høje tid, og hvor er der gået mange erindringer gennem ens hoved, da det nu endelig sidst, i fjor, blev vedtaget, at nu skulle det være alvor. Hvor har der stået mange her og sagt, at de, der kom med det forslag, kun var ude på at rage stemmer til sig og gøre sig populære, som om det var nogen stor befolkningsgruppe, det drejede sig om.

Hvor har der været mange underlige, grænsende til modbydelige undskyldninger for at afvise lovforslaget igennem årene. Men i stedet for at ærgre sig over det, så skal vi selvfølgelig glæde os over, at vi nu er kommet så langt. Den glæde er hos mig stor, det er den bestemte. Men der er lidt malurt i bægeret, for, som jeg vist tilfod mig at sige i en kort bemærkning før, forelæggelsen for Folketinget er støvsuget for ethvert venligt ord. Jeg forstår det ikke.

Altså når man sender mennesker blomster f.eks. til gratulation eller til tak for sidst, eller hvad det nu kan være, så kunne man sige: Jamen blomsterne kan tale for sig selv. Her lader vores varme socialminister beløbene tale for sig selv.

Må jeg ikke opfordre socialministeren til, når hun nu skal svare på ordførertalerne, at lukke lidt op for sluserne, for vi andre er jo kun nogle sølle ordførere, der taler på lidt flere eller lidt færre mandaters vegne, men må vi ikke få et håndslag fra regeringen, som kan høres af alle dem, der måske sidder ved deres højtalerne nu, og som kan blive noteret af alle de mennesker, det angår.

Det er altså de mennesker, der har været de vigtigste personer for Danmarks værdighed, frihed og demokrati i det århundrede, som vi lige har afsluttet. Skulle de ikke fortjene et ord med på vejen? Jeg forstår ikke, hvad det er for en kold hånd, der har hvilet over den sag indtil nu fremsættelsen af det her forslag. Der må for Guds skyld ikke blive sagt et pænt ord fra regeringens side. Det håber jeg bliver dementeret.

Jeg vil da gerne kvittere for den socialdemokratiske ordførers nævnelse af mit navn. Jeg gør mig ikke mere fortjent i den sag end så mange andre. Ideen til at gøre det permanent kom op i det statsministerielle udvalg, som var nedsat til markeringen af 50-års-fejringen for Danmarks befrielse, og da foreslog vi ved det bord, og det var SF og undertegnede, CD altså, at vi skulle gøre dette permanent, hvorpå vi blev mødt med et »det er nemt nok at foreslå udgifter«.

Og så har vi i fællesskab fremsat det gang på gang på gang, og jeg vil meget gerne fremhæve, at det, foruden de nævnte partier, også har været Kristeligt Folkeparti, så vidt jeg husker – og det er rigtigt – og Dansk Folkeparti, som har været med hele vejen. Der var en alliance så at sige fra det yderste venstre til det yderste højre, men hele den store midte, de tre store midterpartier – altså ikke centumpartier, for det er mit eget jo – sagde bragende nej hver gang. Og nu har de ladet sig overtale til et ja, og så bliver det et hviskende, et langt, et næsten stumt ja.

Jeg ser frem til i løbet af ikke så mange minutter at overvære en seance heroppe, hvor socialministeren folder sig ud på den måde, som vi kender hende fra hendes daglige varme liv. Må det ikke forplante sig her, således at de mennesker, som nu får denne længst fortjente lille gave, og den er jo lille, må høre, at det sker med glæde og med helt og fuldt hjerte.

Anders Samuelsen (RV):

Det lovforslag, vi behandler i dag, er et forslag om forhøjelse af hædersgaver, og det drejer sig om en forhøjelse på op til 12.000 kr. årligt.

Jeg vil godt fra Det Radikale Venstres side sige, at Det Radikale Venstre støtter forslaget. Jeg vil samtidig gerne benytte lejligheden – som det altså åbenbart er blevet efterlyst i dag her fra Folketingets talerstol – til at rette en stor tak og anerkendelse til de personer, som på tværs af politiske skel har ydet en stor indsats.

Hvad der har måttet være af lidelser i den forbindelse, kan vi med dette lovforslag ikke kompensere for. Men vi sender et signal og alt-